

Yttrande från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om Afrika – en nödvändig prioritering: det europeiska civila samhällets ståndpunkt

(2006/C 195/25)

Den 14 juli 2005 beslutade Europeiska ekonomiska och sociala kommittén att i enlighet med artikel 29.2 i arbetsordningen utarbeta ett yttrande om *Afrika – en nödvändig prioritering: det europeiska civila samhällets ståndpunkt*

Facksektionen för yttre förbindelser, som svarat för kommitténs beredning av ärendet, antog sitt yttrande den 4 maj 2006. Föredragande var Adrien Bedossa.

Vid sin 427:e plenarsession den 17–18 maj 2006 (sammanträdet den 18 maj 2006) antog Europeiska ekonomiska och sociala kommittén följande yttrande med 125 röster för och en nedlagd röst.

Sammanfattning

Europeiska ekonomiska och sociala kommittén har utarbetat detta initiativyttrande på grundval av erfarenheterna i uppföljningskommittén AVS/EU som sedan flera år tillbaka följer tillämpningen av Cotonouavtalet och aktivt deltar i utarbetandet och genomförandet av avtalen om ekonomiskt partnerskap tillsammans med organisationerna i det civila samhället i AVS-länderna.

Kommissionens meddelande ⁽¹⁾ leder till att EESK måste utvärdera denna politik när det gäller icke-statliga aktörers medverkan i genomförandet av Cotonouavtalet och EU:s utvecklingspolitik. Kommittén måste tyvärr konstatera att denna politik alltför ofta utgörs av löften som inte hållits, såväl från EU:s som från de afrikanska ländernas sida. Ett visst gap mellan de intentioner som uppvisas och verkligheten på fältet har tidigare kunnat märkas. Stödåtgärder tjänar ingenting till om de inte förbereds på fältet.

Cotonouavtalet är framför allt ett mellanstatligt avtal som inte lämnar tillräckligt utrymme åt det civila samhällets insatser på fältet. De löften om stöd och de åtgärder som trots allt förutses i avtalet har heller inte förverkligats.

Med tanke på förseningarna när det gäller effektiv och självständig handlingskraft bland det civila samhällets organisationer, är det inte förvånande att de nära förestående avtalen om ekonomiskt partnerskap framkallar tvivel, farhågor och frågor.

Man får inte glömma att det afrikanska samhällets organisationsmodell har djupt rotade sociopolitiska särdrag och att man genom att beakta dessa kan verka för de mål som EESK satt upp. För att denna nya och ambitiösa EU-strategi för Afrika skall lyckas anser kommittén dock att dess roll är att stödja det civila samhället i dess egenskap av huvudaktör inom utvecklingspolitiken. Kommittén vill här framhålla två centrala områden där det civila samhällets organisationer kan göra en verklig insats:

⁽¹⁾ EU:s strategi för Afrika: En pakt mellan EU och Afrika för att påskynda Afrikas utveckling, KOM(2005) 489 slutlig.

— Styresformer som motsvarar den mänskliga utvecklingen på denna kontinent; dessa styresformer bör uppfylla bland annat följande krav:

— Respekt för de mänskliga rättigheterna.

— Rätt till fri och decentraliserad information.

— Insyn i organisationerna och förvaltningen i de berörda länderna.

— Kamp mot korruptionen, som är det största hindret för goda styresformer.

— Rätt till vatten, hälsa och utbildning för alla.

— Rätt till livsmedelssäkerhet.

För att uppnå detta mål rekommenderar EESK att de civila samhällets organisationer skall få bättre och lättare tillgång till gemenskapsmedel och att de systematiskt får medverka i utformningen och genomförandet av samarbetspolitiken och samarbetsstrategierna.

— Kampen mot aids.

Det civila samhällets organisationer har en avgörande roll i denna kamp eftersom de har direktkontakt med de sjuka på fältet (förebyggande åtgärder, diagnoser, vård, etc.). Ett integrerat synsätt på de tre pandemierna är nödvändigt och patientföreningarna utgör ett viktigt element i denna kamp.

EU bör göra det möjligt att lösa krissituationen i fråga om mänskliga resurser genom att öka den tekniska kapaciteten och utbilda samtliga aktörer. EESK uppmanar alla politiska, ekonomiska och sociala ledare att förena sig kring detta mål.

EESK framhåller att tillgång till läkemedel vars priser regleras av internationella instanser måste ges absolut högsta prioritet, och att EU måste ingripa för att forskningen för att framställa ett universallvaccin drivs vidare och påskyndas.

1. Inledning

1.1 Den 12 oktober 2005 antog Europeiska kommissionen ett meddelande till rådet, Europaparlamentet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om "EU:s strategi för Afrika: mot en euro-afrikansk pakt för att påskynda utvecklingen i Afrika" [föreligger ej på svenska].

1.2 Kommittén stöder de allmänna linjerna och strävan efter överensstämmelse i detta ambitiösa euro-afrikanska projekt. Det har dock mottagits på olika sätt av de afrikanska icke-statliga organisationerna som visat sig skeptiska och undrat varför denna nya plan skulle lyckas där andra har misslyckats.

1.3 Dokumentet är resultatet av ett långsiktigt arbete som inleddes av kommissionären Louis Michel när denne kom till unionens verkställande organ i november 2004. Det innehåller ett förslag till EU:s 25 medlemsstater om att inrätta en gemensam samarbetspolitik med Afrika. Bilden är splittrad när det gäller den politiska bakgrunden och utvecklingsnivåerna som grundar sig på mycket gamla relationer, och det krävs en ny inriktning.

1.4 Strategin är ambitiös just för att den framhåller många – men dock inte alla – prioriterade områden som kan vara av betydelse för kontinentens utveckling.

1.5 På så vis är den mycket inspirerande, och dessutom ställer den politiken i centrum för utvecklingen och kan ge EU möjlighet att förbli den samarbetspartner som har störst inflytande i Afrika.

1.6 Vidare syftar förslaget till att främja en bättre europeisk samordning och en harmonisering av metoderna på gemenskapsnivå. Detta leder till en fördjupning av EU vid en tidpunkt då man från många håll beklagar tillkortakommandena på detta område.

2. Allmänna kommentarer

2.1 Från alla håll höjs röster som varnar för att det värsta kommer att inträffa i Afrika om EU och resten av världen inte gör något snabbt.

2.2 Om man inte får till stånd en självständig utveckling i Afrika, kommer konsekvenserna av migrationer, sjukdomar och miljöproblem att förvärras, vare sig vi vill eller ej.

2.3 Den slutsats som bör dras är således att industriländernas stöd till Afrika måste ses över. Det är inte första gången det slås larm, och vissa politiskt och ekonomiskt ansvariga har öppet påtalat industriländernas hyckleri.

2.4 Den ständigt ökande migrationen förväntas medföra ett tryck som kommer att öka under de närmaste åren. Den afri-

kanska befolkningen kommer att öka kraftigt, och utsikterna för en ekonomisk utveckling är mörka. Befolkningarna har rätt att eftersträva ett visst västånd så länge man inte långsiktigt har löst problemen med vatten, hälsovård, utbildning och livsmedels säkerhet. Kommissionens ordförande instämmer också i detta, och menar att man bör ta itu med de strukturella orsakerna till underutvecklingen i Afrika. Den nya strategin var planerad sedan flera månader tillbaka, och dess lansering sammanföll med krisen i Ceuta och Melilla.

2.5 Europeiska ekonomiska och sociala kommittén noterar följande mål i kommissionens meddelande:

— Att göra utvecklingspolitiken i Afrika mer konsekvent.

— Den på nytt bekräftade intentionen att genomföra millenniemålen för utveckling i Afrika senast 2015, med hjälp av särskilda insatser och fokus på de centrala målen. Det gäller att Europa och Afrika uppnår samförstånd för att kunna åstadkomma resultat, och att agera innebär att hitta lösningar på de grundläggande problem som rör sjukdomar, vatten, utbildning och sysselsättning. Kommissionen hoppas att dess nya strategi snabbt skall ge positiva resultat, eftersom – och detta bör påpekas – strategins mest innovativa aspekt utarbetats i samråd med afrikanerna.

2.6 Kommittén undrar trots allt om dokumentet inte är lite för ambitiöst, särskilt med tanke på följande punkter:

— De många löften som inte hållits. Det råder ett ständigt gap mellan de intentioner som uppvisas och verkligheten på fältet. Stödåtgärder tjänar ingenting till om de inte förbereds i samförstånd med de organisationer som är aktiva på fältet. De löften om direktstöd till det civila samhället som ges i Cotonouavtalet har inte hållits eftersom Cotonouavtalet huvudsakligen är ett mellanstatligt avtal, och man har inte insett betydelsen av det civila samhällets närvaro och insatser på fältet.

— Aids, ett grundläggande problem för världsdelen; det har tagit oss 15 år att bedöma vår förmåga att verkligen hjälpa Afrika.

— Alla de svårigheter som beror på frånvaron av styresformer i dessa länder, i synnerhet problemet med alltför hög skuldsättning som ofta beror på avtal som ingåtts av regeringar utan demokratisk legitimitet.

2.7 För att den ursprungliga målsättningen skall respekteras måste alltså tre villkor uppfyllas:

— Större säkerhet, i vid bemärkelse, för medborgarna.

— Tillräcklig ekonomisk tillväxt bland annat tack vare Cotonouavtalen och avtalen om ekonomiska partnerskap.

— Bättre styresformer överallt.

2.8 Det bör påpekas att EU:s och G8:s samlade resurser för detta ändamål ökar kraftigt. På tio år kommer de att fördubblas, och hälften kommer att avsättas för Afrika. Alla löften som genom åren inte har hållits, och det gäller kanske båda sidor, manar emellertid till försiktighet. Även om löftenas omfattning ökar måste man konstatera att det faktiska stödbeloppet från vissa industriländers sida har minskat på senare år.

2.9 Europeiska ekonomiska och sociala kommittén stöder andan i detta meddelande, särskilt utformningen av politiken för de mänskliga rättigheterna. Sedan 2001 har kriterierna i fråga om mänskliga rättigheter och demokratiprocesserna gått framåt i vissa länder, men man måste än en gång insistera på att de mänskliga rättigheterna och demokratin måste stärkas. För att se till att rättvisan och rättsstaten främjas måste man stödja förstärkningen och organisationen av det civila samhället, speciellt arbetsmarknadens parter vilkas dialog skall garanteras i enlighet med Internationella arbetsorganisationens (ILO) bestämmelser.

2.10 EESK konstaterar dock att man måste fastställa sina prioriteringar, och det krävs en mer ingående behandling av följande frågor:

- Samordningen av den gemensamma politiken, särskilt samordningen av politiken i de olika medlemsländerna.
- Uppföljning av diskussionen och genomförande av nya sätt att finansiera solidariteten, särskilt genom stöd till uppföljningsgruppen för ny finansiering vid sidan av statligt stöd (gruppen inrättades vid Pariskonferensen i februari 2006).
- Diskussioner om och organisation av den regionala integration som krävs, och den mellanregionala politiken, i första hand med hjälp av inrättande av mellanregionala infrastrukturer efter anbudsförfaranden som uppfyller bestämda sociala villkor och miljövillkor. Detta skulle hjälpa de regionala organen att etablera sig.
- En kraftfull behandling av utvandringsproblemet, bland annat genom att man skapar möjligheter att stabilisera befolkningarna i Afrika. För detta krävs en tydlig och stark medvetenhet i EU. Eftersom utvandringen från länderna söder om Sahara först och främst sker från landsbygden, måste Europeiska unionen i fullt samförstånd med det civila samhällets organisationer göra allt som står i dess makt för att främja utarbetandet och tillämpningen av en jordbrukspolitik som kan ligga till grund för en självständig livsmedelsförsörjning i dessa regioner.
- För att styresformerna skall förbättras är det nödvändigt att det civila samhällets medverkan blir effektiv, eftersom Cotonouavtalet fortfarande måste sägas vara en besvikelse i detta hänseende och forumet EU–Afrika inte har nått några avgö-

rande resultat. Goda styresformer i partnerstaterna bör därför präglas av följande:

- Respekt för de mänskliga rättigheterna.
- Jämställdhet mellan könen.
- Rätt till fri och decentraliserad information.
- Insyn i regeringsorganisationerna och deras förvaltning.
- Kamp mot korruptionen, som är det största hindret för goda styresformer.
- Rätt till tillgång vatten, hälsa och utbildning för alla.
- Successiv minskning av den informella ekonomin som i vissa länder utgör 80 % av den ekonomiska verksamheten.

2.11 Kommittén påminner också om att landsbygdsutvecklingen är ett högprioriterat område som ofta har försumrats och som man därför måste ägna mer uppmärksamhet. I Afrika är jordbrukets betydelse uppenbar av alla de skäl som ofta anförts: självständig livsmedelsförsörjning, viktigt utvecklingsområde, stabilisering av befolkningarna. Det civila samhället består till en mycket stor del av jordbrukare och uppfödare. Därför är det av stor vikt att man tar hänsyn till deras behov i utarbetandet av landsbygdspolitik och att de görs delaktiga i dess genomförande. På så sätt ökar chanserna att politiken genomförs framgångsrikt.

2.12 Även infrastrukturer är en mycket viktig fråga. Det gäller både bristen på infrastruktur och bristen på uppfinningsriktighet på detta område, vare sig det rör sig om nationella eller interregionala kommunikationsmedel eller om vattentillgång, vars betydelse har en självklar geopolitisk dimension.

2.13 Slutligen begär kommittén att direkt budgetstöd i alla former skall upphöra.

2.14 Allt detta är emellertid inte möjligt utan ett ökat deltagande av det civila samhällets aktörer inom ramen för bättre övergripande styresformer, något som är av intresse för samtliga offentliga myndigheter och ekonomiska och sociala aktörer.

3. Särskilda kommentarer

Mot denna allmänna bakgrund hade Afrika år 2005 högsta prioritet på den internationella dagordningen. Vid G8-toppmötet i Skottland i juli förra året, firandet av FN:s 60-årsjubileum i New York och det nyligen avhållna mötet för Bretton Woods-institutionerna har såväl Tony Blair som Horst Kohler och t.o.m. Världsbankens nye ordförande Paul Wolfowitz vid flera tillfällen tagit upp kravet på att rädda Afrika från en katastrof.

EESK vill därför peka på denna ytterst angelägna fråga som kommittén redan har uttalat sig om i samband med sina olika ställningstaganden:

- Afrika måste naturligtvis prioriteras, men detta skall inom ramen för denna nya styresform ske genom ett brett deltagande av det civila samhället i alla dess skepnader och former.
- Kampen mot aids måste få absolut högsta prioritet, eftersom vi tämligen likgiltigt håller på att bevittna ännu en tragedi.

3.1 Att prioritera Afrika

3.1.1 EESK stöder kommissionens intention att göra Afrika söder om Sahara till ett högprioriterat område för EU:s utvecklingsbistånd. För att detta projekt skall bli effektivt bör det dock åtföljas av bättre styresformer i Afrika, både på nationell och regional nivå, något som samtidigt påverkar de mellanstatliga organisationerna i Afrika, staterna och det civila samhällets organisationer. Med hjälp av sin oberoende ställning, som bör stärkas, sin närhet till befolkningen och sin handlingsberedskap kan de sistnämnda organisationerna bidra till att medborgarna tar ett verkligt ansvar för den utvecklingspolitik som berör dem direkt. Skälen till Afrikas tillbakagång är visserligen av skiftande art men det civila samhällets bristande självständighet och styrka är helt säkert en del av förklaringen och har en icke försumbar inverkan. Det delegeringskoncept som uttryckligen föreskrivs i Cotonouavtalet och som utformats för att lösa detta problem fungerar inte eftersom det direkta – om än villkorliga – stöd till föreningar som föreskrivs i Cotonouavtalet är svårt att genomföra.

3.1.2 Europeiska ekonomiska och sociala kommittén föreslår därför följande:

- Organisationerna i det afrikanska civila samhället skall få bättre och lättare tillgång till gemenskapsmedel och garanteras direkt tillgång på nationell nivå. Det bör även inrättas ett övergripande program för ekonomiskt stöd till icke-statliga aktörer som ett komplement till de nationella programmen.
- Det civila samhället bör i högre grad och på ett systematiskt sätt medverka i utformningen och genomförandet av samarbetspolitiken och samarbetsstrategierna, i syfte att öka sin medverkan i utvecklingsprocessen och därmed bidra till framväxten av goda styresformer. De framsteg som kan konstateras här och var beror på att befolkningen långsamt men målmedvetet börjar göra sig hörd via alla kanaler: arbetsmarknadens parter och andra trovärdiga och ansedda sammanslutningar, framför allt sådana som verkar för jämställdhet, lokal ekonomi, utbildning och information.

3.1.3 Europeiska unionen anser att de mänskliga rättigheterna är oantastliga. Kommittén begär i detta sammanhang att EU:s stöd till det civila samhället skall bli en realitet. Mot bakgrund av människorättsfrågorna är följande viktigt:

- Man bör ha en pragmatisk inställning vid utformningen av stödet.
- Att hitta fullgoda samtalspartner som kan föra en dialog med regeringarna, bland annat via uppbyggnad av oberoende nätverk med icke-statliga organisationer.
- Finansieringen skall garanteras via anbudsförfaranden för projekt och lokalt genomförande av mikroprojekt.

3.1.4 Samma svårigheter kan förutses när det gäller att genomföra de ekonomiska partnerskapsavtalen. När det gäller att genomföra ett verkligt inremarknadsprogram, ett verkligt reformprogram, måste man påpeka följande:

- Kapacitetsuppbyggnaden vad gäller de mänskliga och tekniska resurserna i Afrikas civila samhälle är fortfarande mycket bräcklig, särskilt i fråga om kvinnorna.
- Riktat EU-stöd är nödvändigt för att stärka produktionsfaktorerna, men då måste stödet villkoras i högre grad, och inom de ekonomiska partnerskapsavtalen är det nödvändigt med sammanhängande transnationella nätverk.

3.1.5 EESK har noterat att förhandlingarna om ett ekonomiskt partnerskapsavtal med olika regionala block har inletts och hoppas att denna process skall utmynna i ett uppsving för handeln som gagnar den hållbara utvecklingen och leder till att fattigdomen utrotas. För att dessa avtal skall bli till verklig nytta för befolkningen kräver kommittén att följande punkter genomförs:

- En så omfattande informationsspridning som möjligt som skulle möjliggöra ett systematiskt engagemang från det civila samhällets organisationers sida i förhandlingarna och i utarbetandet av konsekvensanalyser på såväl nationell som regional nivå.
- Den privata sektorn skall knytas till förhandlingarna, och stöd skall ges till kapacitetsuppbyggnad inom denna sektor.
- De sociala konsekvenserna och könsaspekten skall tas med i konsekvensanalyserna.
- Handelsavtalen bör vara så flexibla att de kan börja tillämpas under en övergångsperiod så att företagen i de länder som omfattas av avtalen skyddas. De skall omfatta ett specifikt skydd för de branscher som håller på att växa fram och skyddsåtgärder för att kunna möta den nya konkurrensen från industriländerna.

— Staterna måste på nytt bygga upp egna resurser efter inkludering av tillfälligt finansiellt stöd. Eventuellt behövs också mer flexibla åtgärder för att de skall kunna behålla en miniminivå av fiskalt självbestämmande i fråga om handel. Faktum är att de stater som gått miste om offentliga intäkter som en följd av sänkta temporära tullar ofta redan befinner sig i en mycket prekär finansiell situation och kämpar med att säkerställa tillräckliga offentliga medel till utbildning och hälsa.

3.1.6 Men för att den ekonomiska utvecklingen skall gynna så många människor som möjligt och inte missbrukas, anser kommittén att EU:s utvecklingsbistånd i Afrika bör ges med respekt för principerna om social sammanhållning och anständigt arbete till alla. Dessa principer kommer att respekteras i högre grad om det pågår en sannskyldig social dialog och rent allmänt en dialog med de organisationer som företräder det civila samhället.

3.1.7 Europeiska ekonomiska och sociala kommittén föreslår därför att EESK skall samarbeta med de afrikanska ekonomiska, sociala och kulturella råden, vilket föreslås i kommissionens meddelande ⁽²⁾, genom utbyte av erfarenheter och kunskap, framför allt för att se till att de blir effektiva parter i den sektorsvisa eller geografiska organisationen av investeringar och stöd,

— att kommittén vid behov skall dela med sig av sin erfarenhet och know-how på nationell nivå och när så behövs uppmantra till att det inrättas ekonomiska och sociala råd enligt former som passar den afrikanska kulturen i samtliga länder där sådana inte finns, och att vid behov främja en modernisering av vissa existerande ekonomiska och sociala råd som håller på att förlora i synlighet eller trovärdighet. Europeiska ekonomiska och sociala kommittén ser uppmantrande tecken: den positiva utvecklingen av Afrikanska unionens allt större inflytande, europeisk enighet med avseende på utvecklingen mellan Europeiska unionens råd, Europaparlamentet och Europeiska kommissionen, inrättande av nätverk mellan det civila samhällets organisationer i vissa regioner, t. ex. jordbrukare, småföretagare, arbetsmarknadens parter, etc.

Kanske handlar det om en insikt från EU:s sida att det civila samhället inte är involverat i tillräckligt hög grad och att det måste respekteras inom ramen för denna nya strategi.

3.2 Kampen mot pandemier

3.2.1 Vad gäller aids uppmanar EESK samtliga politiska, ekonomiska och sociala ledare att gå samman. Vi välkomnar det besök som ledande ansvariga inom OIE (Internationella arbetsgivarorganisationen) och CISL (Fria fackföreningsinternationalen) nyligen avlade vid kommittén. I samband med detta bad de kommittén att på olika plan samarbeta i den kamp mot aids som lanserades 2003 i åtta länder i södra Afrika.

3.2.2 Europeiska ekonomiska och sociala kommittén bör vara språkrör för denna kamp i samtliga sammanhang, alltifrån

⁽²⁾ KOM(2005)132, *Snabbare framsteg i strävningen att nå millennieutvecklingsmålen – Europeiska unionens bidrag*, april 2005.

regionala och lokala seminarier till plenarförsamlingar. Tack vare utbildningssystem och familjemobilisering som kommit till stånd med hjälp av aktörer i det civila samhället har ett hopp tänts, och man kan för första gången konstatera att aids är på tillbakagång i Senegal, Uganda och Zimbabwe och att medellivslängden håller på att förlängas. Men kampen är inte över och kommissionen har försett de nationella parterna med programriktlinjer för kampen mot aids.

3.2.3 EESK hävdar att det krävs mycket omfattande ekonomiska resurser för att fortgående kunna sätta in förebyggande åtgärder och behandlingsinsatser som är möjliga tack vare effektiva och förenklade behandlingsformer, vars kostnader helt och hållet bör regleras inom ramen för WTO:s TRIPS-avtal (avtalet om handelsrelaterade aspekter av immaterialrätter). Vidare krävs stöd till forskning kring ett tillförlitligt och heltäckande vaccin.

3.2.4 Utvecklingsländerna har enorma behov när det gäller att bemöta omfattande pandemier, särskilt hiv/aids i Afrika söder om Sahara, och de mänskliga, sociala och ekonomiska konsekvenserna är redan förödande. Situationen är akut: I vissa länder, där en så stor andel av befolkningen som 45–49 % är drabbad av aids, råder nämligen också hungersnöd. EESK rekommenderar därför att EU ingriper på två nivåer:

— I samband med WTO:s

Doha-utvecklingsrunda har EESK på global nivå stött och stöder alljämt kommissionens ståndpunkt att de länder som drabbas av omfattande pandemier skall få tillgång till läkemedel. Nya instrument leder också till att EU deltar i en allmän dialog med FN-organet Unaid, den globala fonden, FN:s flyktingkommissariat (UNHCR) och Världshälsoorganisationen.

— På nationell nivå:

EESK är av den åsikten att det är organisationerna i det civila samhället som är särskilt väl ägnade att nå ut till befolkningen i landsbygdsområdena i de länder som saknar infrastruktur eller där myndigheterna saknar tillräckliga medel för att säkerställa en miniminivå på tjänster i hela landet.

För att förmedla önskemålen från sina ekonomiska och sociala partner i AVS-länderna begär EESK därför att EU avsätter särskilda resurser som gör det möjligt för det civila samhällets organisationer att sprida information om pandemier till befolkningen.

Kommittén anser att ett heltäckande angreppssätt för de tre pandemierna (aids, malaria och tuberkulos) bör ta sin utgångspunkt i det civila samhället, och särskilt hos de människor som lever med sjukdomarna och företräds av patientorganisationer, så att det civila samhället medverkar på mottagarlandsnivå.

EU bör bidra till att lösa krissituationen med avseende på mänskliga resurser, genom att öka den mänskliga och tekniska kapaciteten.

Med hjälp av nödvändiga ekonomiska och mänskliga resurser bör dessa organisationer uppmuntras att upprätta allianser och partnerskap med samtliga aktörer som är engagerade i kampen mot pandemier.

Europeiska ekonomiska och sociala kommittén begär att förebyggande åtgärder – bland annat kvinnornas tillgång till familjeplanering – samt hjälp till sjuka och deras anhöriga på ett verksamt sätt skall stödjas via gemenskapsmedel.

3.2.5 Kommittén anser att alla parter – icke-statliga organisationer, arbetsmarknadens parter och politiska ledare – måste intensifiera sina ansträngningar, och att kommittén måste spela en samordnande roll mellan alla dessa aktörer i denna så viktiga kamp. EESK vill agera väckarklocka i denna fråga som är så

oerhört viktig för alla drabbade länder, ty man skall vara medveten om att svälten i brist på insatser redan gjort sig påmind i aids kölvatten.

3.2.6 EU måste koncentrera sig på att minska läkemedelskostnaderna, genom ett särskilt partnerskap med WTO. Kommittén uppmanar medlemsstaterna att ansluta sig till initiativet om massiv och varaktig finansiering av läkemedel (Paris-konferensen, februari 2006). Tillämpningen bör göra det möjligt att stärka de nationella ekonomiska och sociala rådens deltagande genom att involvera dem inte bara i genomförandet och utvärderingen utan även i kontrollen så att man verkligen kan följa upp dessa nya bestämmelser.

Bryssel den 18 maj 2006

Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs
ordförande
Anne-Marie SIGMUND

Yttrande från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om Förslag till Europaparlamentets och rådets rekommendation om nyckelkompetenser för livslångt lärande

KOM(2005) 548 slutlig – 2005/0221 (COD)

(2006/C 195/26)

Den 28 november 2005 beslutade rådet att i enlighet med artikel 262 i EG-fördraget rådfråga Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om ovannämnda yttrande.

Facksektionen för sysselsättning, sociala frågor och medborgarna, som svarat för kommitténs beredning av ärendet, antog sitt yttrande den 3 maj 2006. Föredragande var Mária Hercsog.

Vid sin 427:e plenarsession den 17–18 maj 2006 (sammanträdet den 18 maj 2006) antog Europeiska ekonomiska och sociala kommittén följande yttrande med 124 röster för, 2 emot och 3 nedlagda röster.

1. Sammanfattning

1.1 EESK stöder till fullo kommissionens rekommendationer om nyckelkompetenser för livslångt lärande, som i hög grad hänger samman med Lissabonstrategins målsättning om ett kunskapssamhälle och med riktlinjerna för sysselsättningspolitiken 2005–2008.

1.2 Vi anser att rekommendationen – om den förverkligas – kan bidra till att lindra de aktuella problemen på arbetsmarknaden, i första hand problemet med bristande överensstämmelse mellan den befintliga arbetskraftens kvalifikationer och de ekonomiska kraven.

1.3 Genom att prioritera nyckelkompetenser i utbildningen kan man samtidigt bidra till att uppnå den viktiga gemen-

samma målsättningen att ungdomarna vid utbildningens slut skall ha utvecklat nyckelkompetenser på en nivå som gör dem rustade för vuxenlivet och för att lyckas på arbetsmarknaden – antingen som arbetstagare eller som arbetsgivare – samt för att vuxna skall kunna utveckla och fräscha upp dessa färdigheter genom hela livet, på basis av en solid grund av allmänna kunskaper, som utgör en nyckel till förmågan att ständigt anpassa sig.

1.4 Bland genomförandeverktygen vill EESK särskilt framhålla vikten av att lärarna är kapabla att hjälpa eleverna att förvärva nyckelkompetenser såväl inom den allmänna skolutbildningen och yrkesutbildningen som inom vuxenutbildningen, samt att lärarna för egen del kontinuerligt kan utveckla de nyckelkompetenser som krävs för arbetet.